

N/Réf. : CM/GS/db/67025

Mijnheer CASTERMANS,

Uw informatica bericht van 13 april j.l. betreffende de islamisering van Europa hebben wij goed ontvangen en met aandacht gelezen.

U bent talrijk om mij attent te maken op de opkomende islamietische radicalisering. Er zijn ongeveer 400 000 moslims in België. De islam komt, naargelang het land, op de tweede of derde plaats van de uitgeoefende godsdiensten in Europa.

Er moet eveneens gezegd worden dat de eerst aangekomen generaties nauwelijks hun geloof uitoefenden, hun kinderen echter, tonen een merkwaardige terugkeer naar het religieuze feit.

Aldus, in Brussel, verklaren 75% van de moslims, praktiserend te zijn.

Vele jongeren hebben zich dan ook meer en meer geradicaliseerd met als gevolg de verwerping van de Westerse waarden.

Het schijnt mij niettemin essenciel de nadruk te leggen op het feit dat deze radicalisering slechts een minderheid van personen betreft en zeker niet de meerderheid van de moslims die in België of elders ingeburgerd zijn.

De vragen met betrekking tot de immigratie, de integratie en de definering van de "samenleving" wekt een aantal debatten uit zowel hier in België als in vele andere Europese landen.

De MR heeft ter kennis gegeven dat zij een gemeenschap verlangt op interkulturele basis, aan iedere persoon de universele rechten en verplichtingen toekent en waar de burgers het gemeenschappelijk goed en de fundamentele waarden delen.

Wij kunnen niet instemmen dat de rechten en plichten van de burgers verschillend zouden zijn volgens hun oorsprong of persoonlijke overtuigingen.

Wij kunnen niet aanvaarden dat groepen, dikwijls zeer minoritair, hun verschil willen opdringen aan de gemeenschappelijke basis.

Het is voor deze reden dat België, op het initiatief van de MR, het eerste westers land is waar gelegifereerd werd over de verbod van de "burka". In parallel met deze voorstellen heeft de MR in verschillende parlementaire assablés van het land een aantal voorstellen ingediend betreffende het dragen van convictionelles tekens in de scholen, in Parlementaire assablés en regeringen, in administraties en publieke diensten.

Het is onze plicht de bestaande gemeenschappen te verenigen en niet te scheiden.

De uitdaging die wij vandaag moeten aanvaarden is dit van een gemeenschappelijk burgerlijk pakt waar iedereen zich kan in terugvinden en samenkomen.

Volgt een beleefdheids formule.

Charles MICHEL

Voorzitter (MR)